

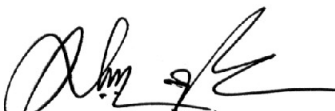
รุ่งฤดี รักษ์มณี 2549: ปี่เร่เร่ เพลงร้องพื้นบ้านของชาวญ้อกู๋: กรณีศึกษาคนตรีชาวญ้อกู๋
อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา)
สาขาวิชาดนตรีชาติพันธุ์วิทยา ภาควิชาศิลปนิเทศ ประธานกรรมการที่ปรึกษา:
อาจารย์ปัญญา รุ่งเรือง, Ph.D. 176 หน้า
ISBN 974-16-2505-7

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปี่เร่เร่ เพลงร้องพื้นบ้านของชาวญ้อกู๋: กรณีศึกษาคนตรีชาวญ้อกู๋
อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ เป็นงานวิจัยทางมานุษยดุริยางควิทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา
สภาพสังคมและวัฒนธรรมของชาวญ้อกู๋ 2) วิเคราะห์เพลงปี่เร่เร่ในเชิงดุริยางควิทยา 3) ศึกษา
หน้าที่ของเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบปี่เร่เร่

ผลการศึกษาพบว่า ชาวญ้อกู๋สืบเชื้อสายมาจากชาวมอญโบราณในสมัยทวารวดี ใช้ชีวิต
เร่ร่อนไปตามไหล่เขาในเขต 3 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดนครราชสีมา
ปัจจุบันตั้งบ้านเรือนเป็นหลักแหล่งถาวรอยู่ร่วมกับคนทั่วไป มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ภาษา
ที่ใช้คือภาษาญ้อกู๋ซึ่งเป็นภาษาพูด ในตระกูลออสโตรเอเชียติก สาขามอญ-เขมร ไม่มีภาษาเขียน
ชาวญ้อกู๋มีเพลงร้องปี่เร่เร่ที่แสดงเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม แต่เดิมใช้ร้องขณะทำงานและในเวลา
ว่าง เป็นการเกี่ยวพาราสีโต้ตอบกันระหว่างหนุ่มสาว ปัจจุบันเหลือเพียงเพื่อเป็นมหรสพแสดง
ประกอบประเพณีงานบุญหอดอกผึ้ง และไม่มีการถ่ายทอดระหว่างบุคคล

ปี่เร่เร่เป็นการร้องแบบคันสดลักษณะร้อยเนื้อทำนองเดียว ผู้หญิงเป็นฝ่ายตีโทนให้
จังหวะในอัตราจังหวะ 3/4 ใช้เสียงร้องระบบ 6 เสียง เป็นแบบของตนเอง ผู้ร้องหญิงใช้เสียง
ใกล้เคียงกับ Key F ในกลุ่มเสียง ฟา (F) - ลา (A) - ที (B) - โด (C) - เร (D) - มี (E) ผู้ร้องชายใช้
เสียงใกล้เคียงกับ Key G ในกลุ่มเสียง ซอล (G) - ที (B) - โด (C) - เร (D) - มี (E) - ฟา (F) ทำนอง
เพลงเป็นแบบขึ้นๆ ลงๆ (Undulating) ผีวรรณเป็นแบบทำนองเดียว (Monophony) เครื่องดนตรี
ประกอบปี่เร่เร่คือกลองหน้าเดียวคล้ายโทน ใช้ตีประกอบการร้องในจังหวะตายตัวสำหรับนักร้อง
ฝ่ายหญิง และตีเป็นครั้งคราวสำหรับนักร้องฝ่ายชาย

ลายมือชื่อนิติสด

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

๑๗ / พ.ค. / ๕๙